SADA

MEVLÜT KAAN AKÇATEPE

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1868
EDEBÎ ESERLER: 948

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-337-2

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Oğuzhan Murat Öztürk

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Dizgi-Tertip: Mahmut Doğan

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: VİZYON BASIMEVİ KAĞITÇILIK
MATBAACILIK VE YAY. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.
Beylikdüzü O.S.B Mah. Orkide Cad. No:1/Z
Beylikdüzü/İSTANBUL Tel: (0212) 671 61 51
Sertifika No: 52098

İstanbul- 2022

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Mevlüt Kaan Akçatepe; 22 Haziran 2000'de aslen Eskişehirli bir ailenin ikinci çocuğu olarak İstanbul'un Kartal ilçesinde dünyaya geldi. Liseyi Burak Bora Anadolu Lisesi'nde okuduktan sonra Boğaziçi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü birincilikle kazandı ve bu bölümde eğitim hayatına devam ediyor. Hâlihazırda şiirleri Türk Edebiyatı Dergisi ve Türk Edebiyatı Genç Sanat Dergisi'nde yayımlanmaktadır.

Mevlüt Kaan Akçatepe doğduğunda boynuna dolanan kordon bağı sebebiyle mosmordu, nefes alamıyordu, ölü olduğu sanıldı. Yaşadı, yaş aldı, aşık etti ve edildi, terk etti ve edildi. Bir sabah tanrıya inanmayı bıraktı, cevapsız sorular sordu, bir ruh tabibi aradı durdu, dayandı ancak dayanması zordu, sonra beynini eritmek pahasına sorularına cevaplar aradı nitekim cevaplar aradığı yerde değildi, Müddessir'in ilk ayetlerini okumuş olduğu bir gece korkudan ağlayarak yorganını üzerine örttü, güneş doğarken kaybettiği âlemi yorganının altındaki zifiri karanlıkta buldu ardından kendini kaybetti, o an soluklanmayı bıraktı ve doğduğundan beri ilk kez derin bir nefes aldı. Aldığı ilk nefesi bu kitaba üfledi ve bir daha nefes alıp alamayacağını merak ederek yaşamaya, yazmaya, okumaya, sormaya, inanmaya ve sevmeye devam ediyor.

İÇİNDEKİLER

TAKDİM 9
TEŞEKKÜR 11

SEVDA
GEL 17
AŞK MANASTIRI 18
MADONNA 19
NÜ 20
SEVGİLİM 21
SILA 22

VEDA
YADİGAR 25
VEDA 26
FİRKAT 27
KAHIR 28
HEZARAN 29
İNTİHAR 30

İHTİDA
SORULAR VE CEVAPLAR 33
KARADUL 35
AYNALAR 36
GİRDAP 37
ÇÖLDEKİ SAKİ 38
EBEDİYET 39

NİDA
HEYHAT 43
KIYAMET 45
İNTİZAR 46
SERGÜZEŞT 47
MEMLEKET 48
SELAM 49

CÜDA
REDDİYE 53
SUAL 56
GÜNDOĞUMUNDA BİR KADEH 57
SAHİRE 58

YAKARIŞ 59
SON YOLCULUK..... 60

HÜDA

NAÇAR..... 63
EUREKA 65
DUA 66
BEKA..... 67
YA ŞAFİ 68
AH..... 69

TAKDİM

Bir kase düşünün; ağzına kadar düşünce, ağzına kadar his dolu. Bir damlanın zerresini bile koysanız taşacak... Bu kitap, bünyesine ne bir başka düşünce ne de bir başka his alamayacak kadar dolu. Sadece, şair bu bardağın üzerine bir gül yaprağı koymuş. Bu gül yaprağı kasede ne yer kaplamış ne de kaseden bir damla taşırmış. Öyle ki bu gül yaprağı hem kasenin içindeki düşüncelerden ve hislerden beslenmiş hem de rayihasıyla kasenin dört yanını bezemiş. İşte bu gül yaprağı, altında çalkalanan suyu aksiyle kızıla boyamış. Nihayet, şair vakti geldiğinde bu gül kokulu kaseyi okuyucunun başından aşağı dökmüş ve binlerce metre yukarıdan düşen düşünceler hislerle kanatlanmış.

Bu kitaptaki şiirlerin hepsi bir âlemin parçaları sanki, öte yandan her biri ayrı bir âlem. Bir şiirde dağın kaynağından su içen bir ceylanın güzelliği ve ürkekliğine tanık olunurken, bir diğerinde dağlara çıkıp haykıran bir delikanlının naraları duyuluyor. İşte bu ses, şairin sesi o kadar davudi ki insana büyük şair Bâkî'nin şu mısraını hatırlatıyor:

Bâkî kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş!

Erdener Baybora Ayhan

Şiirin can çekişiyor olması bende yaradır. Yar deyip yar işitenlerin devri asla geçmez, ancak şiir her şeyden evvel bir eğitim ve görgü işidir. Eğitilmemiş, görmemiş dimağlar, işte, ne aradıklarını biliyorlar ama nasıl arayacaklarını bilmediklerinden çıkmazlara sapıyorlar. Şiir okuması, şiirden haz alması ve şiirin dünyasında gezinmesi gerekenler, o kadar uzun süredir "kötü şiir"e maruz kalıyor ki, şiirin ne olduğunu unuttular ve talibi olmuyorlar. Şiir bu yüzden can çekişiyor.
Tam olarak bu sebepten Mevlüt Kaan Akçatepe'yi önemsiyorum. Henüz 20 yaşında dahi çoklarında görmediğimiz usulde şiirden anladığını belli ediyor; yalnız yazdıklarıyla değil, analizleriyle de. Demek ne kadar uzun süredir kötü şiire maruz kalmış olursak olalım, yüksek şiirden anlayacak dimağları yetiştiren hava ve gelenek ne kadar bozulmuş olursa olsun, eski şiirin rüzgarından yelkenini dolduracak maceraperestler her nesilde ortaya çıkabiliyormuş.

Mevlüt Kaan'ı bugün için değil, yarın için okuyun. Yarın temsil edeceği şeyi, üstleneceği vazifeyi düşünerek. Ümit ediyorum ki onda gördüğüm ışığı soldurmayacak, kıvılcımı söndürmeyecek ve büyük bir meşaleye dönüşüp yarınları sırtında taşıyacaktır.

M. Bahadırhan Dinçaslan

TEŞEKKÜR

Kararlarıma saygı duyup beni daima destekleyen sevgili aileme, düzenlenen şiir yarışmalarına katılmam için ısrar ederek bu yolda ilk adımlarımı atmamı sağlayan hocam Ufuk Altıntaş'a, manevi bir buhranla boğuşurken kalbimi yumuşatan hocam Zeynep Yavuz Gökmen'e, hayatlarımızın nice tevafukla birbirine bağlandığını hissettiğim ağabeyim ve hocam Erdener Baybora Ayhan'a, sesime her zaman yüreğiyle kulak veren kardeşlerim Murathan Yağcı, Esma Eren Yağcı, Levent Akın, Tunahan Dönmez ve Ahmet Kaan Öztürk'e, beni neşriyat dünyasıyla tanıştıran ağabeyim Enver Aykol'a, şiirlerime yaptıkları uzun yorumlar ve samimi tenkitleriyle şevkimi her zaman diri tutmama yardımcı olan arkadaşlarım Mehmet Can Kuyucu, Tarık Erdel ve Utku Can İlhan'a, iki kişilik bir Inklings samimiyeti içerisindeki sohbetiyle kabiliyetimin daha derinden farkına varmamı sağlayan ayrıca bu kitabın yayımlanmasında bana yol gösteren manevi ağabeyim Bahadırhan Dinçaslan'a ve nihayet neşesi, tutkusu ve güzelliğiyle bana şair olduğumu hatırlatan Merve'ye teşekkür ederim.

SEVDA

Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın.
(Romalılar 13:8)

GEL

Dumanlı meyhane köşelerinde
Bana yıllanmış bir ses ısmarla, gel.
Geçmiş günleri al beraberinde,
Unuttuğum güzel şarkılarla gel.

Maziyi gönlüme demadem sar ki
Ne hayalin mümkün ne hâlin vaki...
Aslını kaybettim madem ey saki;
Boş kadehlerle git, bir humarla gel.

(3 Haziran 2018)

VEDA

Artık bana düşen güzelce sabretmektir...
(Kur'an-ı Kerim 12:83)

YADİGAR

Ey geceler bana bir revnak verin,
Kayboldu, bakire ümitler hani?
Vahdet şarkısını söyleyenlerin
Dudaklarındaki akitler hani?

Güz galebe çaldı, söndü mevsimler;
Kızıl yapraklara döndü resimler.
Yadigar namına kaldı isimler,
Mesut olduğumuz vakitler hani?

(18 Temmuz 2018)

İHTİDA

Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız;
kapıyı çalın, size açılacaktır...
(Matta 7:7)

SORULAR VE CEVAPLAR

Sorular, sorular...
Patlayan yumrular
İçinde beynimin,
Pek derin ve müzmin
Sonsuz bir uğultu.
Ne keder ne muştu
Veriyor ruhuma...
Yalnız bir muamma
Büyüyor daimi,
Bir hırsla kendimi
Öldürsem diyorum
O zaman son sorum
Bir cevap bulur mu?
Yoksa bu mahkumu
Böyle her saniye
Dirilsin bir diye
Beklemek mi vacip?
Her şey bir acayip,
Yanlışlar, doğrular;
Sorular, sorular...

*

NİDA

Zamana yemin olsun ki insan gerçekten ziyandadır...
(Kur'an-ı Kerim 103:1-2)

HEYHAT

Tükenmiş âlemde sabır ve sebat...
Heyhat!
Kalp çürük, irade esir, ruh bayat...
Heyhat!
Duvarlarda mahzun ulvi hakikat...
Heyhat!
Kıyama itaat, selama tokat...
Heyhat!
Hakkı söylemekten evladır evlat...
Heyhat!
Nefs, heves emrinde ahmak bir ırgat...
Heyhat!
Gönüller fahişe, peçeler kat kat...
Heyhat!
Herkes, bir başkası, değişmiş fıtrat...
Heyhat!
Namussuz kumandan, yalancı üstat...
Heyhat!
Sadakat kiralık, biçilmiş fiyat...
Heyhat!
Bir yaşam, ebedi yaşama inat...
Heyhat!
Saltanat örsünde dövülen hayat...
Heyhat!
Maksatsız bir ömür, yegane maksat...
Heyhat!

CÜDA

Saat üçe doğru İsa yüksek sesle,
"Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı.
(Matta 27:46)

REDDİYE

Karanlık bir elin şakaklarımda
Azdırdığı dinmez bir baş ağrısı,
Eski bir meleğin kulaklarımda
Yankılanır çığlık çığlık çağrısı:

-Neden içeride, kim bu misafir
Ziyaretten kendi bile bihaber?
Önce bizatihi öğrensin, kimdir;
Ardından açılsın asıl kilitler.

-Bunları, yazık ki, ben bilmiyorum,
Bilmiyorum, nedir dirlikte gayem...
Ben ki bir bilene sormaktan mahrum,
Ben ki aklındaki her cevap müphem.

Ben ki kuyruğunu arayan kedi,
Kurduğu kapana kısılmış fare.
Bir ejderha gibi ve mütemadi
Kendinin peşine düşen avare...

Ben ki bir pervane, ışıktan yoksun;
Yegane arzusu yanan bir sıraç.
Ben ki karanlığa ram olmuş mecnun,
Geceye müptela, sabaha muhtaç.

Ben, sorular soran her adımbaşı;
Ben, cahilleşen her geçen dakika.
Ben, baştan sona kan, ter ve gözyaşı;
Kanatsız kalmış bir zümrüdüanka.

Ne zamandır yazgım bildiğim ize
Birden yabancıyım parmaklarımda.
Bir küfür, aynada sararmış benze
Ve birkaç tutam saç tırnaklarımda...

HÜDA

Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da...
(Kur'an-ı Kerim 93:3)

NAÇAR

Hani herkesten uzak
Alnıma yağacak kar,
Ne zaman son bulacak
Bu beyhude ilkbahar?
Yolların sonu hani,
Gönlüm dolu ah ü zar.
Kim tutar artık beni,
Külümü hangi mezar?
Selam, zorlu düşünce!
Selam, sonsuz intizar!
Bağrımdasın her gece,
Her sabah, tekrar tekrar...
Bende değildir, Rabbim;
Sende, aşılmaz duvar.
Ben fani bir garibim,
Sen, ebedi, payidar...
Ben, aynada aksini
Gören toy bir ihtiyar;